

Lausuntoyhteenveto maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta ahmakiintiöksi metsästysvuodelle 2020-2021. Lausunnoista on pyritty poimimaan olennaisimmat näkemykset. Lausunnot kokonaisuudessaan on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön kirjaamosta.

Lausunnon antaja	Lausunto	Toimenpide
LUKE	<ul style="list-style-type: none"> ○ Ahmojen kokonaismäärä Suomessa on vuosina 1990 - 2020 runsastunut muutamasta kymmenestä yksilöstä lähes neljänsataan ahmaan. Ahmojen yksilömäärän kasvu on keskittynyt boreaaliselle kasvillisuusvyöhykkeelle. Luonnonvarakeskus katsoo, ettei kahdeksan yksilön poistuminen nykyisen kokoisesta ahmakannasta estä Suomen ahmapopulaation runsastumisen jatkumista. ○ Luonnonvarakeskus toteaa, että alueelliset rajoitukset suuntaavat metsästyksen niille seuduille, joissa ahman aiheuttamia vahinkoja porotaloudelle eniten kirjataan. Vaikka ahma näyttää laskentojen perusteella viime vuosina vähentyneen kolmen pohjoisimman kunnan (Inari, Utsjoki, Enontekiö) muodostamalla alueella, kahdeksan ahman saalismäärästä vain osa tulee käytetyksi mainitulla alueella. Ahmojen määrään tällä alueella vaikuttanee olennaisesti Pohjois-Norjassa harjoitettu ahmapyynti, joka on ollut voimaperäistä viime vuosina. ○ Asetuksen on esitetty olevan voimassa 31 päivään heinäkuuta 2021, jolloin päättyy metsästysvuosi 2020 – 2021. Ahmanmetsästyksen tulisi päättyä ennen tammikuun 20. päivää, jotta vältettäisiin synnyttäneiden naaraiden joutuminen saaliiksi. 	
Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK r.y.	<ul style="list-style-type: none"> ○ MTK kiinnittää huomiota huomattavan suuren ahmojen aiheuttamien vahinkojen korvausmäärään, joka kuluvana vuonna kasvaa edelleen merkittävästi. Huolestuttavan vahinkokehityksen vuoksi tulisi lupakiintiötä kasvattaa edellisvuodesta. 	
Suomen riistakeskus	<ul style="list-style-type: none"> ○ Suomen riistakeskus toteaa, että asetuksessa määritellyn suurimman sallitun saalismäärän kohdentaminen pohjoisen ja itäisen poronhoitoalueen kannanhoitoalueelle on perusteltua erityisen merkittävien porovahinkojen vähentämiseksi ja valtion talousarvioon petokorvauksiin varattujen määrärahojen riittämiseksi 	Ruotsinkielisen asetustekstin osalta on asetuksen allekirjoituskohdassa ollut vuosiluku korjattu.

	<p>porovahinkokorvauksiin EU-komission asettama 10 miljoonan euron maksuvaltuus huomioiden.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Suurin osa valtion suurpetovahinkojen korvaamisen momentille varatuista määrärahoista on jo vuosia kohdentunut ahman aiheuttamien porovahinkojen korvaamiseen. Käytännössä ahman aiheuttamat porovahingot ovat olleet vuodesta riippuen lähes yhtä suuret tai jopa suuremmat kuin muiden suurpetojen aiheuttamat vahingot yhteensä. Suomen riistakeskus toteaa täten, että ahman aiheuttamien vahinkojen vähentämisellä on edelleen talousarvioon varattujen määrärahojen puitteissa suuri vaikutus petovahinkojen korvaamiseen täysimääräisenä porovahinkojen osalta. ○ Erityisen merkittävää vahinkoa aiheuttavien ahmojen poikkeusluvanvarainen vahinkoperusteinen metsästys voidaan nähdä kohdennettuna toimenpiteenä pahiten ahmavahingoista kärsivien paliskuntien, tokkakuntien ja yksittäisten poronomistajien elinkeinon jatkuvuuden ja kannattavuuden turvaamiseksi. ○ Alueellisten riistaneuvostojen näkökannat: Lapin alueellinen riistaneuvosto esittää ahmakiintiöksi 12 ahmaa ja Oulun alueellinen riistaneuvosto 10 ahmaa. 	
Saamelaiskäräjät	<ul style="list-style-type: none"> ○ Tilanteisiin, joissa ahman aiheuttamat porotuhot kasvavat kohtuuttomiin mittoihin, on oltava riittävät keinot puuttua. Erityisesti saamelaisten kotiseutualueella, joka kuuluu erityisesti poronhoitoa varten tarkoitettuun alueeseen, ahman aiheuttamat vahingot on saatava siedettäviin mittasuhteisiin, jotta saamelaisten edellytykset harjoittaa poronhoitoa perinteisenä elinkeinonaan turvataan. Tämä on mahdollista ainoastaan vahinkoa tekeviä ahmayksilöitä poistamalla. Saamelaisten kotiseutualueen ahmakannan koko vaikuttaa suoraan saamelaiseen poronhoitoon ja sitä kautta saamelaiskulttuurin harjoittamisedellytyksiin, mikä on suojattu Suomen perustuslaissa (17.3 §) ja kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa, erityisesti YK:n kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen 27 artiklassa. ○ Saamelaiskäräjien näkemyksen mukaan on ymmärrettävää, että ahmakiintiön määrittelyssä on noudatettava varovaisuusperiaatetta. 	

	<p>Saamelaiskäräjät huomauttaa kuitenkin, että ahmojen lukumäärä on Suomessa kaksinkertainen susiin verrattuna ja susille on myönnetty sosiaalisen sietokyvyn nimissä moninkertainen määrä poistolupia sellaisillekin alueille, joilla varsinaiset vahingot ovat sekä tapausten määrällä että korvauksilla mitattuna vähäisiä. Tähän suhteutettuna esitetty ahmojen poistolupien määrä on kohtuuttoman pieni. Petokantojen hallinnassa ja kannanhoidossa on huomioitava todelliset vahingot ensisijaisena poistolupien perusteina. Aivan erityisesti näin on tehtävä silloin, kun vahinkoihin varatut korvausmäärärahat eivät riitä vahinkojen täysimääräiseen korvaamiseen.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Saamelaiskäräjien tietojen mukaan Norjassa tehdyt ahmakantojen pienennykset ovat vaikuttaneet suoraan Suomen puoleisten ahman aiheuttamien vahinkojen määriin. Kannan pienennys Norjan puolella on näkynyt ahmavahinkojen määrän laskuna Suomen puolella. On kuitenkin otettava huomioon, että Norjassa tehdyt ahmakantojen pienennykset eivät ole pitkävaikutteisia. Ahmakannat ovat niin Suomessa, Norjassa, Ruotsissa kuin Venäjälläkin elinvoimaiset. ○ Saamelaiskäräjät esittää ahmakiintiöksi 12 yksilöä metsästysvuodelle 2019-2020. Lisäksi Saamelaiskäräjät esittää, että mikäli 12 ahman kiintiön täytyttyä ilmenee vielä suuria vahinkoja tekeviä yksilöitä, olisi niille mahdollisuus hakea erityistä poistolupaa. 	
Rajavartiolaitoksen esikunta	<ul style="list-style-type: none"> ○ Rajavartiolaitoksen esikunta toimii samalla sisäministeriön rajavartioston osastona ja toteaa, ettei sillä ole asiaan lausuttavaa. 	
Lapin liitto	<ul style="list-style-type: none"> ○ Lapin liitto kannattaa MMM:n esitystä joka mahdollistaa rajoitetusti ahmojen vahinkoperusteisen poistamisen porovahinkojen vähentämiseksi. Lisäksi Lapin liitto pitää hyvänä ministeriön linjausta olla kehittämättä reviiripohjaista korvausjärjestelmää ahmalle. Reviiripohjaisen järjestelmän haasteet liittyvät erityisesti korvausten oikeudenmukaiseen kohdentamiseen ahmojen liikkeessa yli paliskuntien rajojen. ○ Lapin liiton suositus on, että kiintiön tulisi olla vähintään 15- 20 yksilöä. ○ Kiintiö vaikuttanee ainoastaan paikallisesti vahinkojen määrään, mutta vaikutukset kaikkiin poronhoitoalueen ahmavahinkokertymiin lienevät 	

	<p>hyvin rajalliset. Pidämme tärkeänä että tarvittaessa asetus olisi laajennettavissa koko poronhoitoaluetta koskevaksi.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Viitaten KHO:n 2020:31 ratkaisuun pidämme tärkeänä, että prosessi on jatkossa sujuva, eikä siitä aiheudu tarpeetonta viivettä lupien myöntämiselle. Olisi myös kohtuutonta mikäli paliskunnille aiheutuisi prosessista merkittävästi lisäkustannuksia ja ylimääräistä työtä. 	
Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus	<ul style="list-style-type: none"> ○ <i>ELY-keskuksen elinkeino, työvoima ja osaaminen -vastuualue</i> pitää maa- ja metsätalousministeriön esitystä ahmakiintiöasetukseksi perusteltuna, sillä ahman aiheuttamien kohtuuttoman mittavien porovahinkojen ehkäisemiseksi ei ole olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua. Intensiivisestä paimennuksesta riippumatta ahma aiheuttaa vahinkoja. Suuria porovahinkoja aiheuttavia ahmayksilöitä tulee voida poistaa vahinkokehityksen katkaisemiseksi. ○ <i>ELY-keskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue</i> toteaa, että metsästyksen kohdistuessa Natura 2000 -alueelle, jonka suojeluperusteena on ahma, tulee menettelyyn soveltaa luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa ja luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettuja Natura-vaikutusten arviointi- ja lausunntomenettelyä koskevia säännöksiä. Riistakeskuksen vuosina 2017-2020 Natura-alueille myöntämissä poikkeuslupapäätöksissä tämä tarkastelu on suojeluperusteena olevan ahman osalta puuttunut. Tarkastelussa tulee arvioida metsästyksen vaikutus suojeluperusteena olevaan poistettavaan lajiin yksittäisellä Natura-alueella ja poistojen vaikutus ko. Natura-alueen tietolomakkeella ilmoitettuun yksilömäärään. Ympäristö -vastuualue viittaa korkeimman hallinto-oikeuden 25.3.2020 antamaan vuosikirjaratkaisuun KHO:2020:31., joka koski riistakeskuksen vuonna 2017 myöntämiä ahman metsästyksen poikkeuslupia Tarvantovaaran ja Käsivarren erämaan Natura-alueilla. KHO:n mukaan ahman populaation kokoa koskevien Natura-kohteiden tietolomakkeiden tietojen perusteella poikkeuslupa on kohdistunut merkittävään osaan ahman Natura-kohteiden alueilla esiintyvistä kannoista. Päätöksen mukaan poikkeusluvan myöntäminen ahman tappamiseen näillä Natura 2000 - verkostoon kuuluvilla alueilla edellyttää lähtökohtaisesti Natura-arviointia. KHO:n mukaan ei ole voitu 	

	<p>sulkea pois sitä, että Suomen riistakeskuksen päätöksellä sallittu kahden ahman tappaminen vaikuttaa merkittävästi Natura-kohteiden suojeluperusteena oleviin luonnonarvoihin. Näin ollen poikkeusluvan myöntäminen ilman asianmukaista Natura-arviointia on ollut vastoin luonnonsuojelulain 65 §:ää.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Ympäristö -vastuualue katsoo, että ilmoitettujen porovahinkojen määrää ei voida pitää riittävänä tietona arvioitaessa ahmakannan kokoa Natura-alueella. ○ Ympäristö -vastuualue pitää huolestuttavana, jos pyyntitilanteessa ei varmisteta, että kyseessä on lupaehdon tarkoittama ahmanaaras. ○ aiempien vuosien pyyntien kohdistuminen synnyttäneisiin ahmanaraisiin tulee selvittää ja harkita näin toimineen luvanhakijan uuden luvan epäämistä. ○ Ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue pitää edelleen välttämättömänä, että Suomen riistakeskus toimittaa tiedot toteutuneista pyynneistä myös Lapin ELY-keskukselle, koska ELY-keskus on luonnonsuojelulain 6 §:n nojalla toimialueellaan ylin luonnonsuojelua valvova viranomainen. 	
<p>Paliskuntain yhdistys</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ Muistiossa todetaan, että vahinkoperusteinen poikkeuslupametsästys tulee ajoittaa tapahtuvaksi ennen tammikuun loppua tai helmikuusta eteenpäin varmistaa lupaehdoin, ettei saaliiksi joudu naaras, jolla on pennut pesässä tai jota alle vuoden ikäinen pentu seuraa. Metsästystapahtumat ja pyynnin mahdollinen valikoiva kohdistuminen paljon vahinkoa aiheuttaviin ahmayksilöihin tulee myös dokumentoida. Lupaehdoja ei pidä tehdä kohtuuttoman tiukoiksi ja byrokraattisiksi. Mikäli lupaehdot ovat liiallisen tiukat, se aiheuttaa vaikeuksia pyynnin toteuttamiseen. Jo nykyisellään poikkeuslupapyynti on erittäin tarkasti säänneltyä ja valvottua. Vahinkoeläinten poistaminen tulisi olla viranomaisten tehtävä kuten Norjassa. ○ Tilanteisiin, joissa ahmatuhot kasvavat kohtuuttomiin mittoihin, on oltava laillisia keinoja puuttua. Poronhoitoalueen ahmavahingot on saatava siedettäviin mittasuhteisiin, jotta elinkeinotoiminnan mahdollisuudet säilyvät. Tämä on mahdollista ainoastaan vahinkoa tekeviä ahmayksilöitä poistamalla. Ahmojen aiheuttamien porovahinkojen määrä vähenee 	

	<p>vuosina 2018 ja 2019. Vuonna 2020 lumiolosuhteet olivat ahmoille suotuisat, ja vahinkomäärä tulee kasvamaan reilusti. Lumiolosuhteiden lisäksi ahmojen poistamisella on ollut vaikutusta vahinkokertymiin. Asiassa tulee huomioida myös Suomen veloitteet saamelaisten oikeuksia koskien. Kohtuuttoman suureksi paisuva ahmakanta uhkaa saamelaisten oikeuksia harjoittaa kulttuuriaan ja elinkeinojaan saamelaisten kotiseutualueella.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Suomen ahmoista suuri osa elää poronhoitoalueen ulkopuolella. Kanta on vahvistunut viime vuosien aikana huomattavasti. Ahmat eivät juurikaan aiheuta vahinkoja poronhoitoalueen eteläpuolella. Poronhoitoalueen ahmakannat ovat osa Skandinavian ja Venäjän elinvoimaisiksi määritellyjä populaatioita. Ruotsissa ja Norjassa samaa ahmakantaa on metsästetty vuosittain, toisin kuin Suomessa. Norjan ja Ruotsin ahmakantojen painopiste on Suomen vastaisilla raja-alueilla. Pyynnin onnistuminen naapurimaissa vaikuttaa vuosittain merkittävästi myös Suomessa tapahtuviin vahinkokertymiin. ○ Paliskuntain yhdistys esittää vuodelle 2020–2021 ahman suurimmaksi sallituksi saalismääräksi 40 ahmaa. 	
SYKE	<ul style="list-style-type: none"> ○ Kyseessä on poikkeuslupiin liittyvän kiintiön määrittäminen, ei vielä lupa ahmojen tappamiselle. SYKE kuitenkin katsoo, että poikkeuslupia ei ale vielä syytä myöntää. Ahmakannan tilasta ei ale riittäviä tietoja metsästyksen tarpeellisuuden ja vaikutusten arvioimiseksi. Ensisijaisesti on toteutettava ahmakannan hoitosuunnitelmassa (2014) todetut seuranta- ja tutkimustiedon lisäämiseksi tarvittavat toimenpiteet. KHO:kin on kiinnittänyt huomiota Natura 2000 -alueilla tapahtuvaan pyyntiin ja katsoo että ennen pyyntiluvan myöntämistä on tehtävä Natura-arviointi pyynnin vaikutuksista alueen suojelun perusteena oleviin luonnonarvoihin, tässä tapauksessa erityisesti ahmakantaan. 	
Metsähallitus	<ul style="list-style-type: none"> ○ Metsähallitus katsookin, että ahmakiintiöasetukseen tulee kirjata velvoite Natura-arvioinnista, jos poikkeusluvalla tapahtuva pyynti kohdistuu Natura-alueelle, jonka suojelun perusteena on ahma. 	

	<ul style="list-style-type: none"> ○ poikkeusluvan myöntämisen edellytyksiä tulisi tarkastella erikseen boreaalisella ja alpiinisella luonnonmaantieteellisellä vyöhykkeellä. Tämä tulisi todeta myös perustelumuiustiossa. ○ Metsästyslain 41 §:n mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä poikkeuslupaan liittyvistä määräyksistä. Metsähallituksen näkemyksen mukaan tarpeellinen poikkeuslupaa koskeva määräys olisi metsästyksen ajallinen rajoittaminen. Metsästyksen tulisi tapahtua ennen tammikuun loppua. ○ Ahmakanta siis selvityksen mukaan pienenee kolmessa pohjoisimmassa kunnassa, joiden pinta-alasta valtaosa on Natura-alueita, joiden suojeluperusteena laji on. Näillä Natura -alueilla tulisi pidättäytyä heikentämästä kantaa entisestään. ○ vahinkojen määrä ei ole suoraan verrannollinen ahmojen määrään vaan vahinkojen määrään vaikuttavat useat seikat sääoloista ja lumioloista lähtien. Yksinomaan porovahinkojen määrää tarkastelemalla ei voida perusteellisesti arvioida ahmojen määrää poronhoitoalueella ○ Ilman suunnitelmallista seurantaa on mahdotonta tietää, miten poikkeuslupapyynti vaikuttaa Natura-alueiden ahmakantoihin ja sitä kautta alueiden suojeluperusteisiin ja luontodirektiivin tavoitteiden toteuttamiseen. Ilman seurantaa ei voida myöskään varmistaa, että pyynti kohdistuu nimenomaan eniten vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin. ○ Metsähallitus esittää, että laittomasti tapetuiksi todetut ahmat vähennetään seuraavan kauden poikkeusluvan varaisesta ahmakiintiöstä 	
<p>Suomen luonnonsuojeluliitto</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ Luonnonsuojeluliitto vastustaa jyrkästi ahman rauhoittamisesta poikkeamista ja poikkeuslupien myöntämistä. ○ Asetuksen perusteet ovat tänä vuonna samat kuin aikaisemmin. Tämä on ongelma myös suotuisan suojelutason kannalta ○ Käsityksemme mukaan ahman porovahinkoja edelleen liioitellaan, vaikka vahinkojen sähköinen ilmoittaminen Riistavahinkorekisteriin on parantanut tilannetta. Ahman metsästyksen sijasta kannattaisi panostaa porovahinkojen tarkistamiseen maastossa. 	

	<ul style="list-style-type: none"> ○ On parempi siirtää ahmoja poronhoitoalueen eteläpuolelle kuin tappaa niitä. Imettävää naarasta ei kuitenkaan pidä edes siirtää. Ahma ei ole aiheuttanut kiistoja alueilla, joille ne ovat luontaisesti siirtyneet. ○ Paras, yksinkertaisin ja kaikille helpoin ratkaisu siihen on esitetty reviiripohjainen korvausjärjestelmä. Reviirikohtaista korvausjärjestelmää voitaisiin kokeilla pahimmilla ongelma- alueilla tappamisen sijasta. ○ Jos tappolupia myönnetään, ahmanaraiden (ja vastaavasti susiasetuksessa suden alfayksilöiden) suojele tulee säätää yksiselitteisiksi ja velvoittaviksi lupaehdoiksi ○ Ahman ja suden tappolupien käyttö on aika siirtää yksinomaan Suomen riistakeskuksen, Luonnonvarakeskuksen tai Metsähallituksen riistammattilaisille. ○ Jos asetus annetaan, sen 3 §:ään tulee lisätä: "Edellä 1 §:ssä säädettyyn määrään luetaan poliisin määräyksellä poistetut, liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet ahmat." ○ Kestävin ratkaisu eteläisen poronhoitoalueen muidenkin suurpeto-ongelmiin on siirtää poronhoitoalueen eteläraja pohjoisemmaksi. ○ Toissijaisesti jos poronhoitorajan eteläraja ei nosteta, tulee eteläisten paliskuntien vapaata laidunnusta rajoittaa ja niille asettaa tarhauspakko. Petokorvauksia maksettaisiin silloin ainoastaan tarhan sisäpuolella tapahtuneista vahingoista. ○ Salametsästyksen valvontaa, petovahinkojen maastotarkastusta ja ahmatutkimusta tulee tehostaa. Luvallisen metsästyksenkin valvonta on mahdollista, koska asetuksen alueella on vain kolme Metsähallituksen erätarkastajaa. Poronhoitoalueelle olisi korkea aika perustaa eräpoliisin virkoja. ○ Pohjoismaista yhteistyötä suurpetojen suojelussa kannattaa kehittää. Ahman suojelun edistämiseksi olisi erittäin tärkeää saada uusi LIFE-hanke toteutettua ○ 5) Alueellista yhteistyötä kannattaa kehittää ottamalla ympäristöjärjestöt mukaan alueellisiin riistaneuvostoihin. 	
Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry	<ul style="list-style-type: none"> ○ Ministeriön selitykset siitä, ettei reviiripohjaista korvausjärjestelmää voida ottaa käyttöön, ahmoja ei voida siirtää, eikä mitään muitakaan 	

	<p>ehkäiseviä tai kompensoivia toimia olisi olemassa tai saatavilla, ovat sanahelinää. Muualla maailmassa asiat näyttävät onnistuvan, eikä EU suinkaan ole suurpetojen suojeluun tähtäävien toimien esteenä, vaan jopa kannustaa niihin ja yrittää kaikin keinoin luoda kansallisille toimijoille suojeluun tähtäävät toimet mahdollisimman helpoiksi. Se mikä Suomesta puuttuu, on poliittinen tahtotila. Ahman metsästystä ei tule sallia vuodelle 2020-2021.</p>	
WWF	<ul style="list-style-type: none"> ○ WWF vastustaa poikkeuslupien myöntämistä ahmalle, kunnes myös poronhoitoalueen ahmakannan voidaan osoittaa olevan selkeästi elpymässä nykyisestä erittäin uhanalaisesta asemastaan. Tällä hetkellä ahmakannan kehitys Suomen kolmen pohjoisimman kunnan osalta on päinvastainen. ○ Porotalouden ja suurpetojen yhteensovittamiseen tulee hakea kestävämpiä ratkaisuja kuin nyt esitettävä erittäin uhanalaisen lajin metsästys. Lupaavin ratkaisu olisi siirtyä reviiripohjaiseen, ahman onnistuneiden pesintöjen määrän perusteella paliskunnalle maksettavaan porovahinkojen korvaukseen. ○ Mahdollisten erityisen merkittäviä porovahinkoja aiheuttavien yksilöiden poistamiseksi on tarjolla ”muu tyydyttävä ratkaisu”: kyseisten tarkasti valikoitujen yksilöiden siirto muualle poronhoitoalueelle ja poronhoitoalueen eteläpuoleiseen Suomeen. ○ Lisäksi on panostettava ahman hoitosuunnitelman mukaisesti nykyistä enemmän ahmojen laittoman tappamisen ehkäisyyn sekä erävalvonnan ja petovahinkojen maastotarkastuksen tehostamiseen. ○ Erävalvonnan resursseja on tuntuvasti lisättävä, ja kokeilemisen arvoinen ratkaisu olisi palkata poronhoitoalueelle valtion erävalvojia, joiden tehtävänä olisi poikkeusluvoin tehtävät suurpetojen poistot ja siirrot sekä suurpetojen aiheuttamien porovahinkojen tehostettu maastotarkastus. ○ Koska varsinkin poronhoitoalueen pohjoisosissa osa ahman tappamiksi ilmoitetuista poroista on ollut nälkiintyneitä, tulee poromääriin ja porolaidunten kuntoon kiinnittää enemmän huomiota. ○ Suurimpien sallittujen poromäärien ylitykseen tulee puuttua tehokkaasti, esimerkiksi niin että petovahinkokorvauksia maksettaisi vain niihin 	

	<p>paliskuntiin, joissa ei ylitetä asetuksen mukaista suurin sallittua poromäärää.</p>	
	<p>Jos maa- ja metsätalousministeriö kaikesta huolimatta päättää sallia erittäin uhanalaisen ahman pyynnin, poikkeuslupia ei missään tapauksessa tule myöntää:</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Natura 2000 -alueille, joiden suojeluperusteena ahma on ○ tammikuun jälkeiselle ajalle ○ paliskuntiin, joissa ylitetään asetuksen mukainen suurin sallittu poromäärä ○ ellei poikkeusluvan päämäärää ole tuettu selvin ja täsmällisin perusteluin, ja jos ○ riistakeskus ei kykene täsmällisten tieteellisten tietojen perusteella osoittamaan, että ○ poikkeusluvilla kyetään saavuttamaan tämä päämäärä ○ jos ei ole asianmukaisesti osoitettu jokaisessa yksittäisessä tapauksessa, ettei ○ poikkeusluvalla tavoiteltua päämäärää voida saavuttaa muulla tyydyttävällä ratkaisulla ○ jos ei ole taattu sitä, ettei poikkeusluvilla haitata ahman kantojen suotuisan suojelun ○ tason säilyttämistä niiden luontaisella levinneisyysalueella ○ jos niissä ei tarkasti yksilöidä vahinkoja aiheuttavaa yksilöä ja jos niiden perusteella ei ○ tarkasti valvota pyynnin tosiasiallista kohdistumista tiettyyn todennettuun yksilöön ○ Nämä rajaukset tulee kirjata nimenomaisesti asetusmuistioon. 	
Suomen Metsästäjäliitto	<ul style="list-style-type: none"> ○ Metsästäjäliiton mielestä on edelleen tärkeää, että metsästyksen mitoitusta jakohdentamista koordinoidaan yhdessä Ruotsin ja Norjan viranomaisten kanssa, kuten ahman kannanhoitosuunnitelmassa vuonna 2014 on linjattu. Yhteistyö suurpetokysymyksissä on Metsästäjäliiton näkemyksen mukaan yleisesti kannatettava ja myös edelleen kehitettävä asia. 	

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Metsästäjäliitto jakaa ministeriön näkemykseen, jonka mukaan poronhoitoalueella ei ole poikkeuslupapyyntien lisäksi käytännössä toteutettavissa muita tyydyttäviä ratkaisuja ahmojen aiheuttamien vahinkojen ehkäisemiseksi. ○ Esitetty lupamäärä on liiton mielestä kuitenkin riittämätön vahinkojen merkittäväksi vähentämiseksi. Metsästäjäliitto esittää erittäin epäsuotuisan vahinkokehityksen johdosta poikkeuslupien määräksi 14 lupaa. 	
Luonto-Liitto	<ul style="list-style-type: none"> ○ Luonto-Liitto katsoo, että ilmoitetut petovahingot pitää tarkistaa nykyistä tarkemmin. Tehokkaampi järjestelmä vähentäisi maksettavien petokorvausten määrää. ○ Luonto-Liitto esittää, että ongelmia aiheuttavat ahmat siirretään poronhoitoalueen ulkopuolelle kansallispuistoihin ja suojelualueille. Tähän mennessä ahmojen siirtoihin ei ole ollut edellytyksiä paikallisen väestön petovastaisista asenteista johtuen. On merkillistä, että uhanalaista eläinlajia, jolla on vaarana hävitä luonnosta, ammutaan mieluummin kuin siirretään suojelualueille, joiden perimmäinen tarkoitus on luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen tuleville sukupolville. Näillä suojelualueilla tapahtuva uhanalaisten lajien metsästys on kiellettävä. 	
Poliisihallitus	<ul style="list-style-type: none"> ○ Ei asiassa lausuttavaa. 	
Antti Haataja	<ul style="list-style-type: none"> ○ Ahmojen poistaminen ja sen koordinoimattomuus muiden maiden kanssa on johtanut Ylä-Lapin ahmakannan romahtamiseen. Muualla poronhoitoalueella ahmakanta on pieni ja se tunnetaan huonosti. Jo tapahtuneen metsästyksen vaikutuksia ei tunneta eikä seurata. Menetelmät, joilla ahmojen aiheuttamien vahinkojen määriä arvioidaan, eivät kestä kriittistä tarkastelua. Lausunnonantaja katsoo, että luonnonsuojelun varovaisuusperiaatetta rikotaan ja ahman suotuisa suojelutaso on vaarantunut merkittäväällä tavalla erityisesti kolmen pohjoisimman kunnan alueella. 	
17 lausuntoa		

